

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลลัพธ์จากการเรียนวิชาโภคของงานอาชีพของนักศึกษาผู้ไทย ประเภทชั้นเรียนรายตัวมีข้อมูลศึกษาตอนต้น ที่เรียนด้วยวิธีสื่อแบบอธิบายสัจลี ผู้วิจัยได้ดำเนินการและเสนอผลการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลลัพธ์จากการเรียนก่อนการเรียน และหลังการเรียน ของนักศึกษาผู้ไทย ประเภทชั้นเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เรียนด้วยวิธีสื่อแบบอธิบายสัจลีกับวิธีสอนตามปกติ

ขั้นตอนการวิจัย

- ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้โดยใช้แบบทดสอบวัดผลลัพธ์จากการเรียนวิชาโภคของงานอาชีพก่อนการเรียน (Pre-test) และจับคู่คะแนนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกันเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเพื่อให้กลุ่มมีความเท่าเทียมกัน
- ในการสอน ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรวิชาโภคของงานอาชีพชั้นม. 5 นา ใช้เวลาสอน 20 สัปดาห์ แต่ในการวิจัยผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองสอน 10 สัปดาห์ จึงแบ่งเนื้อหาที่ใช้ในการสอน 2 นา และแต่ละบทจะทำการทดสอบความรู้ก่อนการเรียน (Pre-test) หลังจากเรียนจนแต่ละบทจะมีการทดสอบหลังเรียน (Post-test) เพื่อศึกษานากรเรียนของผู้เรียน
- ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนกับกลุ่มทดลอง โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้
 - ขั้นทุกช์ (ขั้นข้อมูล) คือเรื่องที่สอนตามเนื้อหาวิชา
 - ขั้นสมทุกข์ (ขั้นสาเหตุของปัญหา, ที่มาของความรู้) คือสาเหตุของข้อที่ 1 ว่าทำไมจึงเรียกว่าเรื่องนี้
 - ขั้นนิironic (ขั้นแนวทางแก้ไข, ขั้นเป้าหมาย, ขั้นเสนอแนะ) คือเรียกแล้ว

สามารถนำไปทำอะไรได้บ้าง หรือตั้งเป้าหมายว่าจะทำอะไรต่อไป

3.4 ขั้นมรรค (ขั้นปฏิบัติ) คือให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรืออาจให้เขียนเป็นแผนการ หรือโครงการแต่ต้องปฏิบัติได้จริง

4. ผู้วิจัยให้ครูประจำวิชาดำเนินการสอนกลุ่มควบคุม โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาเท่ากัน โดยใช้วิธีการสอนตามปกติ ซึ่งมีลักษณะการสอนดังนี้

4.1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน สนทนาผู้เรียน เพื่อตั้งคุณความสนใจจากผู้เรียน

4.2 ขั้นสอน ผู้สอนจะระบุว่าในการสอนครั้งนี้ หรือสัปดาห์นี้จะดำเนินการสอนเช่นไร

4.3 ขั้นสรุป สรุปสาระสำคัญที่ได้จากบทเรียน

5. หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองสอน ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบวัดผลลัมพุกที่ทางการเรียนชุดเดียวกับสอนก่อนเรียนทดสอบก่อนเรียน (Post-test) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้น ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนสอบก่อนเรียน (Pre-test) ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม กับเรียนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจลั่ง เป็นกลุ่มทดลอง และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลลัมพุกที่ทางการเรียนก่อนการเรียน (Pre-test) และหลังการเรียน (Post-test) บทที่ 1 และบทที่ 2 เพื่อตัดสินใจการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจลั่ง เป็นกลุ่มทดลอง กับเรียนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจลั่ง เป็นกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลลัมพุกที่ทางการเรียนหลังการเรียน (Post-test) ของนักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจลั่ง เป็นกลุ่มทดลอง และนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลลัมพุกที่ทางการเรียนก่อนการเรียน (Pre-test) และหลังการเรียน (Post-test) ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอริยสัจลั่ง ซึ่งเป็น

กลุ่มทดลองและของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบผลลัพธ์จากการเรียนหลังการเรียน (Post-test) ระหว่างนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวัยสัจล ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองกับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม

การวิเคราะห์ข้อมูลได้เสนอแผนภูมิตารางดังต่อไปนี้

แผนภูมิตารางการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอข้อมูล	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล		
ตารางที่ 1	Pre-test	Pre-test
ตารางที่ 2	Pre-test ย่อยบทที่ 1 Post-test ย่อยบทที่ 1	
ตารางที่ 3	Pre-test ย่อยบทที่ 2 Post-test ย่อยบทที่ 2	
ตารางที่ 4	Post-test	Post-test
ผลการเรียนเทียบข้อมูล		
ตารางที่ 5	Pre-test Post-test	Pre-test Post-test
ตารางที่ 6	Post-test	Post-test

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนสอบก่อนเรียน (Pre-test) วิชาโลกร่องงานอาชีพของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอธิบายลักษณะ เป็นกลุ่มทดลองและนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คะแนนสอบก่อนเรียน (Pre-test) วิชาโลกร่องงานอาชีพของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S.D
กลุ่มทดลอง	22.833	4.227
กลุ่มควบคุม	23.300	3.625

จากตารางที่ 1 มีข้อมูลเชิงคณิตของคะแนนสอบก่อนเรียนวิชาโลกร่องงานอาชีพของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากัน 22.833 และ 23.300 ตามลำดับมีข้อมูลเชิงคณิตทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าใกล้เคียงกัน เนื่องจากก่อนการเรียนได้ทดสอบความแตกต่างของกลุ่ม เพื่อจัดให้กลุ่มทั้งสองกลุ่มนี้มีความสามารถเท่าเทียมกัน จึงได้ใช้ชี้อัตราร้อยละ ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของกลุ่ม แล้วนำคะแนนที่ได้มาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย หลังจากนั้นจึงคุ้ยค่าคะแนนที่เท่ากันหรือใกล้เคียงกันเพื่อแยกกลุ่ม จึงทำให้แต่ละกลุ่มนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เก่งและอ่อน懦ในกลุ่มเดียว กันทั้งสองกลุ่ม ซึ่งทำให้กลุ่มเท่าเทียมกันในเรื่องลักษณะบุคคล แต่ทั้งสองกลุ่มนี้แตกต่างกัน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียน (Pre-test) และหลังการเรียน (Post-test) บทที่ 1 และบทที่ 2 วิชาโลกร่องงานอาชีพ เพื่อศูนย์นากการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวิยสัจลี ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง ดังแสดงในตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียน (Pre-test) และหลังการเรียน (Post-test) บทที่ 1 วิชาโลกร่องงานอาชีพของกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S.D
กลุ่มทดลอง		
ก่อนการเรียน	7.3	1.46
หลังการเรียน	14	1.73

จากตารางที่ 2 มีข้อมูลเชิงคณิตของคะแนนแบบพัฒนาการทางการเรียนของบทที่ 1 เรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชีพก่อนการเรียนและหลังการเรียน เท่ากับ 7.3 และ 14 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.46 และ 1.73 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีพัฒนาการในการเรียนดีขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียน (Pre-test) และหลังการเรียน (Post-test) บทที่ 2 วิชาโภคของงานอาชีพของกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S.D
กลุ่มทดลอง		
ก่อนการเรียน	8.27	1.19
หลังการเรียน	15.87	1.97

จากตารางที่ 3 มีข้อมูลข้อมูลของคะแนนพัฒนาการทางการเรียนของบทที่ 2 เรื่อง สักษะและองค์ประกอบในการดำเนินงานอาชีวเกษตรกรรม ก่อนการเรียนและหลังการเรียน เท่ากับ 8.27 และ 15.87 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.19 และ 1.97 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการในการเรียนดีขึ้น

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียน (Post-test) ของนักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอภิยัชสี ซึ่งเป็นกลุ่มทดลองกับนักศึกษาผู้ไทยที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียน (Post-test) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S.D
กลุ่มทดลอง	26.900	3.428
กลุ่มควบคุม	25.466	3.413

จากตารางที่ 4 มีข้อมูลเดียวกันของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโลกร่องงานอาชีพหลังการเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเท่ากับ 26.900 และ 25.466 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.428 และ 3.413 ตามลำดับ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาໄ lod กองงานอาชีพก่อนการเรียน (Pre-test) และหลังการเรียน (Post-test) ของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวิຍสัจสัจ เป็นกลุ่มทดลอง และของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียน กับหลังการเรียน ของกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D	t
<u>กลุ่มทดลอง</u>				
ก่อนการเรียน	30	22.833	4.227	9.557*
หลังการเรียน	30	26.900	3.428	

$$* P < .01 (.01 t_{29} = 2.462)$$

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แสดง ในตาราง พบว่า มีชัยชนะคิดเห็นของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวิຍสัจสัจ ระหว่างก่อนการเรียน และหลังการเรียน เท่ากับ 22.833 และ 26.900 ตามลำดับ และเมื่อนำมาคำนวณ (t-test) พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหลังจากสอนด้วยวิธีสอนแบบอวิຍสัจสัจ นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการเปรียบเทียบผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียน กับหลังการเรียน ของกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D	t
กลุ่มควบคุม				
ก่อนการเรียน	30	22.300	3.652	7.747*
หลังการเรียน	30	25.466	3.413	

* $P < .01$ ($.01 t_{29} = 2.462$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่แสดงในตาราง พบว่า มีชัยมเลชณิตของคะแนนผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติระหว่างก่อนการเรียน และหลังการเรียน เท่ากัน 23.300 และ 25.466 ตามลำดับ และเมื่อนำมีชัยมเลชณิตดังกล่าวมาทดสอบค่าที ($t-test$) พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหลังจากสอนด้วยวิธีสอนตามปกติ นักศึกษาผู้ใหญ่กลุ่มนี้มีผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโลกรของงานอาชีพหลังการเรียน:

(Post-test) ระหว่างนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวัยสัจสัจ เป็นกลุ่มทดลองกับนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโลกรของงานอาชีพหลังการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S.D	t
กลุ่มทดลอง	26.900	3.428	5.425*
กลุ่มควบคุม	25.466	3.413	

* $P < .01$ ($.01 t_{29} = 2.462$)

จากตารางที่ 6 มีชิมิลเฉลี่ยต้องคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโลกรของงานอาชีพหลังการเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เท่ากับ 26.900 และ 25.466 ตามลำดับ และเมื่อนำคะแนนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาทดสอบค่า t (t-test) แบบจับคู่ (Matched-pair) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโลกรของงานอาชีพ หลังการเรียน ของกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ อวัยสัจสัจแต่ก่อต่างกับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงว่านักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบอวัยสัจสัจมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่า นักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนด้วยวิธีสอนตามปกติ